

LA GUERRA DEL RIF (1921-1926)

L'ocupació per part de l'exèrcit colonial espanyol va comportar una forta resistència de les tribus rifenyas que –a partir del juny de 1921– es van revoltar.

El cap dels que lluitaven per alliberar la seva nació de l'ocupació fou Abd el-Krim, un membre de la tribu dels Beni Urriaguel que va evolucionar des de la col·laboració amb les autoritats militars espanyoles de la comandància de Melilla fins a encapçalar una guerra d'alliberament nacional que, el 21 de juliol, vencia els espanyols a Annual.

En aquesta primera etapa, que durà fins a la primavera de 1924, l'exèrcit espanyol va patir diverses derrotes i –fins i tot– van peyllar ciutats com Melilla o Tetuan.

LA GUERRA DEL RIF (1921-1926)

La ocupación por parte del ejército colonial español comportó una fuerte resistencia de las tribus locales que, a partir de junio de 1921, se sublevaron.

El líder de los que luchaban para liberar su nación de la ocupación fue Abd el-Krim, miembro de la tribu de los Beni Urriaguel, que evolucionó desde la colaboración con las autoridades militares españolas de la comandancia melillense hasta encabezar una guerra de liberación nacional que, el 21 de julio, vencía los españoles en Annual.

En esta primera etapa, que duró hasta la primavera de 1924, el ejército español sufrió varias derrotas e, incluso, peligrosaron ciudades como Melilla o Tetuán.

Fue en este momento cuando Abd el-Krim organizó el Estado de la República del Rif, donde se recaudaban impuestos, se construían carreteras y se organizaba un cuerpo armado que impartía justicia entre la población civil.

La segunda etapa del conflicto, desde la primavera del 24 hasta el mes de mayo de 1926, supuso la derrota de los rifeños, que vieron como franceses y españoles les atacaban por varios frentes.

Para salvar la vida, el Abd el-Krim se entregó a los franceses, ya que pensaba que las autoridades españolas querrían venganza.

Fou en aquest moment que Abd el-Krim organitzà l'Estat de la República del Rif, on es recaptaven impostos, es construïen carreteres o s'organitzava un cos armat que impartia justícia entre la població civil.

La segona etapa del conflicte, des de la primavera de 1924 fins al maig de 1926, suposà la derrota dels rifenys, que van veure com francesos i espanyols els atacaven per diversos fronts.

Per tal de salvar la vida, el líder rifeny es lliurà als francesos, ja que pensava que les autoritats espanyoles es voldrien venjar.

LA GUERRE DU RIF (1921-1926)

L'occupation de l'armée coloniale espagnole dans la région provoqua une forte résistance des tribus du Rif dès juin 1921.

Abd el-Krim était un membre de la tribu des Beni Urriaguel, à la tête des partisans de la libération de l'occupation. Il collabora tout d'abord avec les autorités militaires espagnoles du commandement de Melilla, puis dirigea la guerre de libération nationale qui vaincut les espagnols à Annual le 21 juillet.

Lors de cette première étape, qui dura jusqu'au printemps 1924, l'armée espagnole subit plusieurs défaites, qui mirent en péril des villes telles que Melilla ou Tétouan.

C'est à cette époque qu'Abd el-Krim organisa l'État de la République du Rif : des impôts furent prélevés, des routes furent construites et un corps armé fut mis en place afin de faire régner l'ordre parmi la population civile.

La deuxième phase du conflit, du printemps 1924 à mai 1926, aboutit à la défaite des Rifains, qui se firent attaquer à la fois par les Français et les Espagnols.

Afin de sauver sa vie, le leader du Rif se rendit aux Français, car il pensait que les autorités espagnoles voudraient se venger.

